

religionem ad finem talem vel talem/non est credendum. nec ipse licite illam religionem sic egredi potuit sicut de facto egressus est. et ultra quod nec etiam uxorem et bona successio nis superius tace. potest licite repetere seu retinere nomine proprio. scriptum manu propria. **E**go matheus Roedor sacre theologie professor indignus/supposita veritate casus premissi et circumstantiarum eiusdem in forma qua ponuntur. sentio conformiter ad deliberationem domini Cancellarii supra positam. In cuius rei testimonium hanc deliberationem meam propria manu scriptam et nomine meo signavi. **I**n quorum testimonium nos Johs/rector universitatis prefate/presentes litteras sigilli Rectorie dicte universitatis appensione/duximus munidas. Anno et die quibus supra.

Finit.

Incipit tractatus

eiusdem magistri Johannis de Berson. de temperantia in cibis/potibus et vestibus platorum.

In in vna priorum lectione abfolui/sicut potui/dubitationem non mediocre/super abstinentia perpetua a carnibus. an licita sit apud solitarios religiosas/imitatores Johis baptiste in heremo. **U**elle nunc sub prebendia maiori/similiter elucidare qualis temperantia in cibis et potibus/in vestibus et ceteris. aut necessaria sit aut congrua predicatores aut plures. quorum est officium. instar Johis. stare ante faciem domini et parare vias eius ad danda scilicet salutis plebi eius. **A**d hanc dubitationem sub unica conclusionem respondeo. Expedientius est et efficacius predicatore et plures/declinare ad austeritatem vite et pietatem in vestibus in cibis et potibus et paucitate servitorum et similibus. quam hominibus secularibus talibus conformari. **E**t in primis si attendimus vitam christi que nostra est instructio/si preterea apostolorum et aliorum sanctorum exempla recogitamus/prospicuum esse debet apud christianum id quod dicimus. Fateor inquit discretissimum Augustinus fateor de preciosa veste. erubescio. non enim decet hanc professionem non hanc monitionem. non decet hec membra. non decet hos canos. **E**t arguo sic inquisitive pompam in vestibus/in ferculis/in servitoribus/aut querunt ecclesiastici ad placendum deo. vel ut perficiant primo. vel ad ecclesie honestatem et auctoritatem. Quidam enim ad ali-

quam barum rationum confugiunt.

Non primum ut placeat deo. quoniam verum est illud hieronymus. non tenera vestis/sed mundicia mentis/ornatum facit clericorum. **C**onstat insuper plus placere deo opera pietatis in quibus prout expectat ea que talis populus requirit. Si quis igitur pro deo placere opera deo magis placere facit. alioquin apud te mentis iniquitas sibi. quod iam non solum deo magis pro talia placere pretendis. sed vel tibi vel mundo.

Querunt ecclesiastici pro talia proficere primis et subditis/videant obsecro ne turpiter fallantur. et tota (ut aiunt) via errant. Plus enim scandalizat pompa clericorum ipsos laicos. quam principes quam alios quam edificet. Plus ad indignationem et murmur et invidiam eos concitat quam ad amorem et plus augent in eis avaritiam et superbiam quam extinguat. **D**ebet autem esse officium clericorum/monere subditos verbis et exemplis ad virtutum exercitia humilitatem frugalitatem et sobrietatem. Porro non habet opus ista per allegationibus scripturarum ut doceamus populum esse in scandalum laicorum. Interrogat experientia et magna voce clamabit. Ita est. nihil verius est. Nam vnum fuit tanta principum et secularium devotio apud antiquos ecclesiasticos pauperes et pauperes. Unde tantus honor. tanta reverentia. tantus cultus. vixit quia pompas tales nihil pendebant. Idcirco tanquam apud bonos et fideles dispensatores/copiosissime eis ministrabant divitum. qui postquam insolere in eis abuti ceperunt/in contrarium versa est prior largitio dico in direptionem et contemptum. **A**udiuimus auribus vnum ex principibus nostri temporis precellentes/coram quo dum fieret sermo de refrenatione et moderatione populi statum in regno francie nimis exuberantium et aliarum expensarum propter quas nisi provisum fuerit/fraudes rapine et iniusticie et odia et seditiones saltem occulte fiunt propter que omnia teste sapiente regnum de gente in gentem transfertur. **R**espondit indignatus princeps ille. incipiunt ecclesiastici apud quos tota pompa est. tota superbia et in vestibus et in prandijs et in omnibus. et de singularibus facta est tunc narratio. vbi que ad honorem suum ecclesiastici videntur agere/illa in magna eorum et sue ecclesie contumeliam et probrium commemorata sunt. prandia loquor et cetera

De temperantia

B prodigalitate facinora. **S**i vero dicat ecclesiastici / q̄ talia nō agant ad superbiam suā vel excellentiā. sed vt p̄formēt illis ap̄ quos viuūt. et vt erubescant videtur nisi honorabiliter sint inter proximos et alios imo q̄ ampli⁹ est / vt scādalisent eos. tanq̄ ipsi sint auari vel hypocrite ficti. nisi fm̄ tpa rpaliter se habeant. et moribz alioz cōformes sint. Videant obsecro sic dicentes. Primū ne cōtrariē huius p̄cepto. Nolite cōformari huic seculo. Ne p̄terea ipsi quorum interest errores alioz corrigere in similes aut peiores ruant. dum eos nō emē dare sed imitari volunt. Ita ne videlicet si omnes supbi facti sunt auari dissoluti p̄digi et reprobi / ipsi ecclesiastici ne dissimilitudine sua eos offendant paria vicia sectantur. Absit. imitanda potius est humilitas xp̄i non exhorrenda nec erubescenda vilitas que p̄pter eum in sui p̄ius deiectionem sustinet. **R**eterū cū addunt sibi p̄cauere ne de auaricia et ipocrisis notentur si fuerint i talibz pompis partiores ceteris. Esset bec euasio colorata / si nō esset modus rōnabilis et pius et iustior / p̄ quez hanc ab hominum cordibz estimationem abolerent. Fateor enī et sic est / oportere viros ecclesiasticos tollere quārum om̄de p̄nt / omnem ab eis auaricie et ipocrisis suspicionē si p̄desse subditis voluerint. Verum quippe est illud augustini q̄ bonam p̄scientiā deo. primis vero famā bonā debent / et in hoc cōdolēdus est qui famā suā negligit. Qd̄ si quis ex p̄latis sibi parce viuat / pompas oēs abijciens vel abhorrens. thesauri ser nihilomin⁹ et extorqueat vnde cūqz pecunias. reddit se non negabo p̄tē nendū longe amplius / q̄ si non dicā liberaliter sed prodige et pōpaticē virtute polleat. nisi q̄ tpaniā istam exteriorē moderatorem ostendit indicabit rōnabiliter fermentatus phariseoz qd̄ est ipocrisis. Dicef nempe istam pompā extrinsecus negligere / nō ad humilitatē sed tenacitatem. nō ad virtutē sed ad celandū qualicūqz modo vite sue turpitudinē. vel deniqz sic vt lucrosius atqz liberi⁹ subditos seducat. seductosqz licentius spoliēt laceret et perdat. **Q**uid igitur acturus est prelatius ne subditoz moribus pateat tanq̄ auarus seu tenax / sordidus aut fictus / si nō laute vel vsitata alioz prodigalitate vixerit. si non ecclesiastica bona in vsus p̄pha-

nos dissipauerit in vestibz et prandijs. in familiaribz ociosis et discolis. quid in quā acturus est. Rūdeco sub vna veritate satis notanda. Vir ecclesiasticus p̄fertim cura / tus vel platus / non solū potest licite dare i publico elias suas et ante se tuba canere. **H** est se manifestare cuius facit eliam. Sed etiam ad hoc agendū obligatur pro loco et tēpore / tanq̄ in exemplū positus alioz et vt velut lucerna ardens super candelabrum vt omnibus luceat qui sunt in domo ecclesie sue. Si autē egerit hoc / tollet omnem suspitōnē tenacis auaricie quādo mōstrabit operibz / q̄ sibi parcus est / vt alijs fructuosius largiatur. et bona ecclesie recipit non vt rapat consumptor sed vt pius distributor. Cognoui vnum qui plerūqz distribuebat aliqua in publico sub hac intentione / qui nō dedisset in occulto. nec errare putandus est. Sed errant plane qui p̄latos quosdā laudare se credunt / cuius dicunt eos nihil dare in oculis hominū ad euitationē vane laudis. Nam ad dandū publicē p̄ceptum habent quod alijs est consiliū **D**icer statim aliquis sniam hanc cōtra dicere verbis xp̄i quibz nos instruit dicēs. Cum facis elias / nesciat dextera tua quid faciat sinistra tua. et iterū. Noli tuba canere sed da in abscondito et pater tuus q̄ videt in abscondito reddet tibi. Ita est. sic iubet xp̄s. iubet nihilomin⁹ vt luceant opera nostra bona. vt glorificent patrē nostrū qui i celis est. Et fortassis inuicēz aduersari putarentur hec duo mandata / si non ex locutionis circūstantia pateret p̄cordia. Vult quippe xp̄s vt opa nostra fiant et in abscondito quo ad intentionē non captande laudis proprie. et in publico p̄pter augmentationem in proximis diuine glorie. sicut dicit greg⁹. q̄ sic opus fiat in publico quīs intentio manet in occulto. **S**cio et bene scio / q̄ istud plurimū habet difficultatis apud nō exercitatos in virtutibz. et qui nondum didicerunt humiliter sapere / et humane gloriuncule fauores despiciere. propterea apud eos qui non habent ex officio prodesse ceteris / plerūqz tutius est atqz cōsultius occultare bona sua ab oculis hominum. quīs eandem tegere possint et conseruare a surreptione et flatu inanis glorie apud deum. incredibili siquidem facilitate ecuffat ventus superbie / elie fructū a manu dantis eam in conspectu alioz

L

nisi fuerit man⁹ bec p humilitatē prius so-
 lide clausa cōtra talē supbie ventū. ¶ Pro-
 pterea vidgte queso in quātis se pplexitati-
 bus inuoluūt. et quomō ponūt in rete pe-
 des suos plati p̄cipue qui alioz gerendo-
 rum suscipiūt prius q̄ solidati sint in vir-
 tutibz. maxime in humilitate. quoniā ob-
 ligat eos susceptū officiū ventilare et expo-
 nere opa sua bona ad aurā publicaz. sicut
 elias. p̄dicationes. et cetera pietatis officia
 Sunt enī in loco p̄stituti nō adquirende
 p̄fectionis sed exercēde. Ideo iussione apo-
 stolica p̄hibet neophitus ordinari. ne i su-
 perbiā elatus etc. Tamē tales plati in exer-
 citati si agere ista tēptauerint vir aut nū-
 q̄ enadunt p̄cipitiū. foueam. f. elationis et
 tumescētis supbie. Difficile quidē ē illud
 bene agere qd nō ante didiceris. Et si hoc
 in omni arte verū est maxime tū in arte ar-
 ritū que est bene viuēdi ad regimē aiarum.
 Ad hoc p̄positū exponit grego. de quibus-
 dam platis illud de Job p̄allegatū. posuit
 in rete pedes suos et in maculis suis am-
 bulat. Ex p̄dictis cōcludamus nō oportere
 viros ecclesiasticos consumere bona ec-
 clesie in p̄paticis vsibz/ ad euitandū no-
 tā auaricie. Sunt quippe modi alij/ p̄ q̄s
 melior et sanctior fama queri p̄t. ¶ Por-
 ro si vir ecclesiasticus in reliquis bñ vix-
 rit pudice iuste et pie/ nullo modo genera-
 bit suspicionē de sitatione sanctitatis. sibi
 p̄ce viuendo augebit pot⁹ fama sua. et erit
 odor bon⁹ bonis. ¶ Ceteruz apud quos-
 dam malignatiū et oīm quātūcūq̄ sancte
 facta calūniantuz linguasq̄ maledicis sp̄-
 loquētiū iniqua/ nullus p̄ficere p̄t quin
 gloriā sequat inuidia et inuidiam mala de-
 tractio. Sed taliū p̄tēndus ip̄e p̄tēpt⁹.
 nec extimescēduz scandalū. qm̄ ceci sunt et
 duces cecoz verba xpi sunt ad aplos.

D Eriractem⁹ tertiā rōnem. quā aliq̄
 p̄p̄as suas excusare volētes/ p̄fin-
 gūt. Agim⁹ inquit talia. nō qd in
 corde nro sit supbia. nō ad extollentiā oculo-
 ruz. sed vtimur his tanq̄ nō vtētes. vt ec-
 clesia p̄ hoc cū seruitozibz suis honoret et
 honorata magis et magis reuerat. et sit ei⁹
 efficacior auctoritas. ¶ Ceterū attendāt sic
 dicētes primo qd honor dari debet in testi-
 moniū virtutis. nō p̄pter exteriores diuiti-
 as vel ornatū. Inducūt ergo cām erroris
 ad populū. qui p̄pter pompas mouēt eos
 ad honorandā ecclesiam cum seruitozibz

suis. quoniā p̄pter virtutē et honorū futu-
 rozū adeptiōne pot⁹ debēt venerari. Alio-
 quin xps et eiusdē apli non sufficienter or-
 nassent ecclesiā et honorassent. qm̄ talia in
 se contēpserunt et alijs sp̄nenda suaserunt.
 Unde et Jacobz inculpat eos qui honorā-
 do diuites in aureo annulo et veste fulgi-
 da/ sp̄retis pauperibz p̄sonas accipiūt. Et
 Bernardus ad eugenū libro de confide-
 ratione. Tu pastor p̄cedis deauratus tam
 multa circūdatus varietate. oues quid ca-
 piunt. Si auderem dicere demonū mag⁹
 q̄ hominū pascua bec. Sic faciebat Pe-
 trus. sic paulus suadebat. Item petrus ne
 scitur aliquādo p̄cessisse vel gemis ornat⁹
 vel sericis. nec tectus auro. vel vect⁹ equo
 albo. nec stipatus milite nec circūsept⁹ mi-
 nistris. absq̄ hoc tamē credidit satis posse
 implere salutare mandatū. pasce oues me-
 as. ¶ Rursus si viri ecclesiastici talibz vtū-
 tur pro solo honore ecclesiastice stat⁹. qua-
 ratione dimittunt ipi tam magnā partem
 sacerdotū curatoz/ in statu tam inculto q̄
 in infimo et plebeio. immo qua temeritate
 ipos spoliāt et denudant. ¶ Amplius di-
 ctum est qd apud seculares principes et ali-
 os/ plus irridet ista pompa/ q̄ in honore
 vero teneat. imo et paupes minus audent
 ad tales accedere pro petendo cōsilio aut
 confessione faciēda et sic de similibz. qui et
 videntes eos in ocio splendide conuersa-
 ri/ seipos autem egenos et pannosos labo-
 ribus iugibus atteri. remurmurant inui-
 dent et detrahunt. quos si viderent in hu-
 militate se gerentes/ amarent. et eozū aspe-
 ctu/ anime q̄ozes fierent tolerare pauperiē
 sortis sue. ¶ Preterea sustentatio pompa-
 rum fieri nequit absq̄ multis expens. que
 trabunt sepe ad questus mercenarios et ra-
 pinas iniustas. ad fraudes et curas graues
 ad querelas insuper mordacissimas sub-
 ditorum. propter infamē vitam seruitozū
 turpissimozū. quos ocium multa mala do-
 cuit. et nefanda scelera p̄petrare compellit.
 Scitis vero qd in dominos redūdant ex-
 cessus et improbitates seruitoz. ¶ Ceterū
 sicut qui tangit picem inquinabitur ab ea
 sapientis imo expientie testimonio. et qui
 fouet in sinu suo ignem et colubruz/ ardet
 et mordetur. sic difficile est apud multos
 pene impossibile. vt inter superbos tales
 cultus et honores forinsecos conuersent et
 non inde superbiant. Nam qui cōcauerit

De temperantia prelatorum

supbo/induet supbias. **S**ed esto q̄ ipsi
sint tanta stabilitati humilitatis radice/
quales profecto nondum sunt: cur de ipsa
humilitate christi erubescunt in publico?
cur superbiam ostendunt in opere quam
non habent in corde: cur suis exemplis ir-
ritant et scandalifant corda principum et se-
cularium ad pmutandum tales pompas et p-
dgalitates quas ab eis totis viribus effuga-
re deberent. **H**ullū rursus regnū est tam
opulentū quod nō per luxuriosam prodigal-
itatem et nutriticē eius rapacem auarici-
am/ sceleri labefactione dissoluat. quē ad-
modum tradit Valerius et Tullius. et si
silerent tamen maximorum regnorum proditō
in exemplū huius est veritatis. Abyssus ita
q̄ expensarū/ abyssum inuocat diuitiarū. q̄
fit. vt eueniat illud pueris decaratum. q̄ sua
cōsumūt/ cū deest aliena sequūt. hinc frau-
des. hinc doli. hinc iniusticie varie. ppter
q̄ de gente in gentē transfert ait sapiens.
Quāta deinceps mala pueniant ex co-
mesationibus ecclesiasticorum crebris atq̄ su-
perfluis q̄s enarret: vñ prandium p replē-
do ad grauedinē et nausēā/ tres vel quatuor-
ventres. sepe centū paupes reficere suffi-
ceret. celerius tñ cōsumit et pdimus vnus
francū in tali crapula q̄ damus vñ denari-
um elemosinis. Ibi detractōes. ibi ebrie-
tates. ibi ipis dānosissima proditio. ibi con-
tra bonorum vitam et omnē honestatē. imo
sepe contra catholicā veritatē sub iocundi
typo/ infames sine frequentatur. **T**ur-
piter ista fierent apud seculares. turpius
apud ecclesiasticos omnes. sed turpissime
apud p̄latos et theologos. Hōn nōq̄ inue-
niuntur adeo. vt iam de se puerbia quedam
apud vulgus generauerunt sue ebrietatis
vel crapule. Nam et cibi aliqui et vina p̄cel-
lentia tanq̄ ab inuentoribus aut cultoribus
denotant sicut dicit. Torde iacobitarū et vi-
num theologorum etc. Adde q̄ plerūq̄ inui-
tantes alios ad cōuiuia/ grauib expensis
et sollicitudinibus. inuitati vero magnis dis-
pendiis et fatigijs fatigant. Ita refert Seneca.
dicens serenū de tranquillitate cū dicebat
non ad cenā se iturū ad eum qui p hoc sibi
nihil debetur esset. **P**ostremo quid sūt
viri ecclesiastici nisi quidam elemosinarū
bonorum ecclesiasticorum et ipsorum. nō quidem
dñi sed dispensatores: In quibus hoc solū p
se et suis habent quo p̄tentari eos mandat
ap̄ls. alimēta. s. et quibus tegant. Diffinitur

tra Berni. q̄ quicquid ultra retinet/ rapina ē
imo sacrilegiū. Dura vero sententia p̄tra eccle-
siasticos et eos q̄ ibesauriant. et q̄ in luxu-
rijs varijs et impudicijs conuersant. nihil
dantes pauperibus. **Q**uocirca incidit non
mediocri questio. si ecclesiasticus dispen-
sans imo dissipās in vsus pdigos et inui-
stos bona ecclesie sue teneat ad restitutio-
nem. p̄sertim cū dictū sit auctoritate berni.
cui hiero. consentit. q̄ quicquid ecclesiastici
ultra parciū vestitū et victus retinet/ sacrile-
gius est. Si sacrilegius ē/ vtiq̄ iudicatur p̄ci-
furto. furtū vero restituendū. nullus ē qui
ambigat. Simile questio ē formant alijs
de ecclesiasticis/ nō deseruientibus suis be-
nificijs/ in horarū p̄solutione et aliorū obse-
quiorū impletione. ppter q̄ dātū est bene-
ficiū. Hōne ea inquit restituere debent
que tunc p̄ceperint? **E**t forte ad primū
nō potest dari simplex et absoluta respōsio.
Sunt itaq̄ aliqua bona cōmissa fidelita-
ti ecclesiasticorum. ordinata tñ et limitata vel
a iure vel a fundatoribus/ ad certos vsus
pios. vt q̄ episcopus vni det hospitali ta-
les redditus vel numerū aliquē egenorum
sustentare. quo casu non est dubiū/ quin
omissio culpabilis istorū ad restitutionem
obliget quo ad deū. et sepe quo ad forū et
trinsecum. Et in hoc est simile de elemosi-
nario. qui ultra stipendia recipit centū li-
bras pro distribuendo pauperibus si prodigi-
ge aliter exponat. peccat et restituere tenet.
Si autē bona talia sint data generaliter et
indistincte alicui ecclesiastico/ tam pro su-
stentatione sua/ q̄ p̄ exercitio pietatis. tñ
potest hōi ecclesiastico mediocriter vti il-
lis bonis fm̄ decentiā sui status etia; vbi
nihil residui superesset. Qualiter vero estia-
bitur hōi decentia status/ nō potest sub
vli regula diffiniri. sed estimabit in certa
latitudine. put sapiens iudicabit. Et quo-
niam nimis afficimur ad nos ipsos et ad ex-
tollentia; oculorum nostrorum/ tutius est atq̄
salubrius cuilibet ecclesiastico/ declinare
ad frugalitatē et parciatē status sui. vt ali-
quid relinquat pauperibus. Tutius insup
est pauca sibi querere que videlicet satis si-
bi esse debeant/ q̄ in multis beneficiorum ad-
ministrationibus velle abudare. quoniam p-
culdubio apud bene estimates/ illa nō sūt
nisi onera et aie picula. vbi locū habet illa
regula. Qui plus mittit ab eodem plus
exigit. Unde si quis habeat beneficiū/ quo

rationabiliter debeat steteri s'm utilitatē
quā offert aut offerre potest ecclesie. r'vtra
hoc beneficiū aliud assumit/ ipe cum hoc
peccat q' p' ambitionē accumulat sibi no-
uum onus ministrationis. que nunq̄ aut
vix fit sine piculo infidelitatis alicui'. Hā
nunc querit inter dispensatores vt fidelis
quis inueniat. Qd si pdige disp'gat bona
hmōi/ in alios vsus aut auare retineat. ipe
vtra scandalum qd alijs dat/ profecto pec-
cat grauiter. r' nō minus sepe q̄ sacrilegus
Sed q' ad restitutionē teneat/ nō auderē
diffinire. r' hoc ppter illam obligationē va-
gam r' incertā/ tam in bonis q̄ in psonis.

Similiter nō estimo certū esse quo ad
secdam questionē q' ecclesiastici nō facien-
tes seruitiū ppter qd datur beneficiū/ et si
grauiter peccent/ ad restitutionē sunt a stri-
cti. Scio tñ q' tutius esset apud tales. vt d'
cetero vel renunciarent pluralitati benefi-
ciorū suoz. vel parcius viuerēt solito. qua-
tinus in aliquo/ priores infidelis dispen-
sationis offensas/ delere valerent. Ita lo-
cum hic habet illud Aug. consiliū. Tene
certū. dimitte incertū. **I**ta deniq̄ cōclu-
damus nū ex prioribz causis. cum noiatiū
et hac radice/ illam quā ab initio posuim'
cōclusionē. expediētius scz esse placū decli-
nare ad parciatē r' austeritatem vite in ci-
bis r' potibz r'c. et non erubescere paupra-
tem christi. q̄ laxare in his frena r' homi-
nibus secularibz cōformari. Tm modo be-
ne viuat. In alijs affirmo q' paupras r' vi-
litas/ eum magis exornabit r' honorabit/
q̄ alios sua prodigalitas atq̄ superbia.

Finis.

Incipit sermo ei'

dem de vita clericorum. habitus tpe qua-
dragesimali ad clerum.

Penitemini r' credite euange-
lio. **P**arci primo. Euange-
liuz hodiernū cui credi opoz-
tet/ sub tali fine cōclufit xps
vt diceret. Qui se humiliat
exaltabit. Quid aut aliud est penitētia q̄
humilitas vera sub deo. placationē ei' po-
stulans cū venia delictoz. Penitemini er-
go. hoc est humiliamini sub deo offenso. r'
ab eodē placato exaltabimini. Ita enī cre-
dere euāgelio equū est. qm̄ qui se humiliat
exaltabit. Qui se humiliat in curia penitē-
tie. exaltabit eū curia misericōdie. qm̄ s' u' p' exal-

tat misericordia iudiciū. Damnati quidē
sumus nos peccatores coram iusticia. ad
miam appellare fas habemus q̄ diu viu-
mus. tādū enī sedē tenet eadē mia. Qd si
aduersarius et accusator noster diabolus
quolibet obniti voluerit. habemus te pa-
trouam clementissimā. te aduocatā sapien-
tissimam te auxiliatricē potentissimaz vir-
ginem matrē. que ab omni ecclesia regina
mie et aduocata nostra conclamaris. Si
igitur regina mie es sicut es. tuū est causaz
misericordie tueri. r' curie sue iura illibata
seruare. Est aut ius curie hui'. vt qui veit
ad eā nō eijciat foras. sed ab accusatōe sua
subleuetur absoluatq̄. **E**cce patres r'
fratres quanta nobis fiducia est de salute
et exaltatione nostra si p' penitētie appella-
tionem ad mie forū/ causaz nre prauitatis
iam a iusticia rite dānatā deducimus. De-
ducim' aut si nosmetipos accusam' iudica-
mus r' dānam'. Si nosmetipos iudicare
mus inqt apl's nō vtiq̄ iudicaremur. Si
iudicarem' penitēdo/ nō iudicaremur pe-
nam patiēdo. Nolum' certe damnari. ecce
vnicū post peccata pater effugiū. Confu-
gam' ad curiā mie. ad illā penitētia nos
deducet vbi p' aduocata r' patrona sorozē
nostrā habem' r' matrē iudicis nostri. qui
spernere nos nō poterit. qm̄ ipse caro nra
et frater est. Hanc matrē ad eam p' impe-
tratione mie. Et vt de penitētie humilita-
te p' nostra exaltatione viuaci fructuosoz
sermone loquamur. supplicem' et dicam'
illud angelicuz. Ane gratia plena domin'
tecum. **P**enitemini r' credite euangelio
Noiatim huic euangelio. Qui se humili-
at exaltabit. Qui se humiliat p' penitētiā
exaltabit p' gratiā r' gloriā. **V**iri p̄res et
fratres. Et si solū dñi nri Ihu xpi imperi-
um/ subditis suis omnibz (et quidem om-
nia sibi subiecta sunt iure creationis. repa-
tionis et conseruationis) satis esse debeat
ad obediendū sibi/ vt agant dignos peni-
tentie fructus. penitemini ait. nihilomin'
appropriate ad psonas nostras q̄ ecclesia
stice dicimur. r' quas sermonis nri tenui-
tas pmonere nūc accepit/ assumi posse vi-
deo psuasionē nostrā ad penitendū et tri-
bus more oratorio. A statu psonē. a loco.
a tpe. Ita enī agere Licero. ita Aresto. et
oratores ceteri docuerūt. Scdm̄ que tria/
tripritā sup penitēdi necessitate/ orationē
p̄texemus. **P**rima quidē argumētatio

LLS

B